

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/119/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813203927
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813203927.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. č. XXX, zast. Centrom právnej pomoci - Kancelária Tvrdošín, so sídlom Tvrdošín, Školská 165/2, proti odporcovi: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, t.č. bytom W. č. XXX, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Námestove zo dňa 12.12.2013 č.k. 3C/36/2013-41, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd rozhodol rozsudkom o návrhu navrhovateľky tak, že:

I/ Odporcu N. H., nar. XX.XX.XXXX, zaviazal k povinnosti prispievať na výživu navrhovateľky Z. H., nar. XX.XX.XXXX, sumou po 100,- eur mesačne, a to vždy do každého 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom 29.05.2013.

II/ Zameškané výživné za obdobie od 29.05.2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 217,99 eur súd odporcovi povolil splácať v 10,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

III/ Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/37/2008-79 zo dňa 10.10.2008 v časti týkajúcej sa výživného na navrhovateľku.

IV/ Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Pri právnom posúdení veci okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 62 ods. 1,2,4 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Tieto zákonné ustanovenia v písomnom vyhotovení rozsudku citoval. Následne prvostupňový súd v odôvodnení uviedol zistený skutkový stav a napokon uviedol, že z vykonaného dokazovania mal súd za to, že v možnostiach, ako aj schopnostiach otca, je platiť výživné požadované navrhovateľkou, keďže výživné v takto stanovenej výške bude pokrývať viac menej len výdavky navrhovateľky v súvislosti s jej pobytom na internáte a cestovným po Banskej Bystrici, ako aj z Banskej Bystrice do B. C. a späť. Je potrebné, aby si odporca ako povinný rodič uvedomil, že jeho vyživovacia povinnosť k dieťaťu, teda k navrhovateľke trvá až do času pokiaľ táto nie je schopná sama sa živiť, pričom táto v tomto konaní preukázala, že túto schopnosť zatiaľ nenadobudla. V konaní odporca síce preukázal, že je od januára 2013 evidovaný ako nezamestnaný, avšak táto skutočnosť bez ďalšieho nemá vplyv na plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča. Odporca nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, necháva sa živiť od svojej priateľky. Takýto postup odporcu súd považuje za nezodpovedný obzvlášť za situácie, keď odporca má vyživovaciu povinnosť nie len voči navrhovateľke, ako voči plnoletému dieťaťu, ale aj voči ďalším trom mal. deťom (viď čl. 43 spisu, inak rozsudok tunajšieho súdu č.k. 7P/33/2013-55). Súd teda s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určovaní výšky výživného prihliadol na

odôvodnené potreby navrhovateľky, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu mal za to, že v možnostiach tohto je, aby prispieval na výživu svojho plnoletého dieťaťa v stanovenej výške. Keďže súd určil výživné od podania návrhu vzniklo od tohto obdobia do vyhlásenia rozsudku odporcovi zameškané výživné vo výške 217,99 eur, ktoré súd odporcovi povolil splácať v 10,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, a to vzhľadom k jeho ďalším trom vyživovacím povinnostiam voči mal. deťom, s tým že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky odporca stráca výhodu splátok. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že navrhovateľke, ktorá bola inak v spore úspešná ako strana konania, keďže navrhovateľka si náhradu trov konania žiadnu neuplatnila, súd postupoval s poukazom na ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím prvostupňového súdu a to z toho dôvodu, že súd nevzal do úvahy, že pre nedostatok pracovných príležitostí je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, bez nároku na finančnú podporu a to od 18.1.2013. Zdôrazňoval, že prišiel o trvalé zamestnanie bez jeho zavinenia a už dlhodobo nemá žiadny príjem, pričom má ďalšie vyživovacie povinnosti. Nie je teda v jeho možnostiach platiť zvýšené výživné, keďže v súčasnosti nemá ani na bežné výživné. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka prostredníctvom Centra právnej pomoci - Kancelária Tvrdošín podala písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu a navrhovala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Navrhovateľka tvrdila, že odporca nehovorí pravdu, ak tvrdí, že prišiel o trvalé zamestnanie bez svojho zavinenia, keďže pracovný pomer ukončil dohodou a nepreukázal žiadnymi dôkazmi, že ho k tomu prinútil bývalý zamestnávateľ.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal vec v dôsledku podaného odvolania v odvolacom konaní postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a rozsudok okresného súdu po prejednaní veci podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, resp. nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, a preto odvolací súd v tomto štádiu konania nevie preskúmať, či súd prvého stupňa správne vec právne posúdil a či použil správne ustanovenie právneho predpisu, a to konkrétne ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Je nesporné, že navrhovateľka by potrebovala zvýšené výživné, ktoré jednoznačne by bolo v súlade s odôvodnenými potrebami oprávnenej, t.j. navrhovateľky. Na strane druhej zákon ukladá povinnosť súdu prihliadnuť nielen na odôvodnené potreby oprávneného, ale aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného. Ustanovenie § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine hovorí, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia musí odvolací súd konštatovať, že s rozsudku súdu prvého stupňa nie je vôbec zrejmé, či sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu svojho zamestnania, keďže teraz je nezamestnaný a je evidovaný na úrade práce.

Zistenia tejto skutočnosti bude rozhodujúce v ďalšom konaní pre posúdenie otázky, či je v možnostiach a schopnostiach povinného platiť zvýšené výživné navrhovateľke. Z týchto dôvodov musel odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušiť ako predčasný, resp. nedostatočne odôvodnený a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.